

Fald een Ting, som har forbavset mig, og det er, at der her foreslaas, at de Midler, som findes i de enkelte Præstegæld, skal henlægges til en fælles Kirkefond. Der er jo ikke Tvivl om, at dette er Udtryk for, hvad Færingerne ønsker, og vi ønsker ikke herved at modsætte os det, men vi vilde nok have sat Pris paa ved denne Lejlighed at have faaet en Redegørelse for Færingernes Argumentation herfor, altsaa med andre Ord et Bilag, der indeholdt de Forhandlinger i Lagtinget, som har ført til Fremsættelsen af dette Lovforslag.

Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at vi herved for Fremtiden, naar der kommer færøske Lovforslag af denne Art, bliver sat ind i, hvorledes Stemningen har været paa Færøerne, og hvilke Forhandlinger der har været ført i Lagtinget.

Kirkeministeren (Appel): Jeg skal til det ærede Medlem, som nu havde Ordet, kun udtale, at jeg har den Opfattelse, at de Bemærkninger, der ledsager det foreliggende Lovforslag, dog vist er tilstrækkelig udtømmende. Forholdet er jo det, at der tidligere har været en Kirkekasse for hvert Præstegæld, og Midlerne i disse Kirkekasser fordeles nu mellem de stedlige Kirkekasser og den fælles Kirkefond, idet der saa tilføjes baade for Kirkefondens Vedkommende og for de stedlige Kirkekassers Vedkommende, at hvis Midlerne ikke slaar til, kan der ske Ligning paa Folkekirkens Medlemmer.

Hvis det ærede Medlem ønsker at læse Lagtingets Forhandlinger, er de ogsaa, for saa vidt de er trykt, tilgængelige her i Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Anden Næstformand (Parkov): De under Nr. 8 og 9 til første Behandling opførte Lovforslag forbigaas foreløbig, da Indenrigsministeren er optaget af Forhandlinger i Landstinget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afvanding af Marsken ved Tønder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6487).

Sagen sattes til Forhandling.

Mads Gram: Marskjorden hører overalt til den mest værdifulde dyrkede Jord, men det er ogsaa den Jordart, der kræver de største Bekostninger, dels til Inddigning mod Havet og, som det er Tilfældet her for Marsken ved Tønder, ogsaa til Afvanding af Indvandet. Kommer man til Tønder ved en Lejlighed, hvor der er faldet lidt rigelig Nedbør, vil man snart blive overbevist om, at der her foreligger uheldige Forhold, der absolut maa afhjælpes, hvis man skal have det Udbytte af Marskjorden, som denne er i Stand til at afkaste, thi saa snart der indtræffer lidt stærkt Regnvejr, ser man, at Vandet fra den omliggende Agerjord strømmer til Marsken i stærk Grad og sætter store Dele af den under Vand paa Grund af, at Afløbsforholdene til Vesterhavet ikke er saa gode, som de bør være.

Spørgsmaalet om Tønder Marsk og dens Afvanding er af meget gammel Dato. Allerede efter den store Stormflod i 1634 skred man til Inddigning af Marsken for at sikre den imod Havet, og der blev oprettet et Digelag, et Digeforbund, der omfattede Havdiget fra Bongsiel imod Syd til Højer imod Nord. Dette inddigede Areal var imidlertid delvis ikke digemodent, d. v. s., det var endnu lovlig lavt til at blive indiget; det vilde have været ønskeligt, om Ebbe og Flod endnu i temmelig lang Tid kunde have affejret Slik paa Marsken, for at denne kunde vokse til en passende Højde, men paa Grund af den store Stormflod blev det nødvendigt allerede at skride til Inddigning paa dette Tidspunkt. Dette Forhold, at Marsken ved Tønder for en stor Del endnu ikke var digemoden, er ogsaa det, der gør sig gældende i Dag derigennem, at Indvandet skader Marsken. Jeg skal nævne, at i Marsken ved Tønder ligger 4 000 ha under den normale Flod, og de øvrige 4 000 ha ligger kun indtil 75 cm over normal Flod; til Sammenligning skal jeg nævne, at de 6 800 ha Marsk ved Ribe ligger alle 1—2 m over normal Flod, d. v. s., den laveste Marsk ved Ribe ligger højere end den højeste Marsk ved Tønder. Det er derfor absolut nødvendigt, at der bliver gjort noget ekstra for at bringe Tønder Marsk i en saadan Tilstand, at den kan give det højeste Udbytte.

Spørgsmaalet om Afvandingen henhørte fra tidligere Tid under det Digelag, som bliver kaldt for Rudbøl Syd-Vest Hjørne, en Afvandingskommune, der omfattede 25 000 ha Marskjord, og det var Praksis, at hvad der skulde foretages, blev